सव्वेसिद्विपदा विद्या भिक्तमुक्तिप्रदा हरे:। वहिस्तमां जलसमां सदाच मनसस्या॥ ७८॥ सव्वं जानाति भक्तश्व विद्या सिद्धिभवेद्यदि। यदा नारायग्रक्षेचे दशलचं जपेच्छचिः॥ ७८॥ मन्त्रसिद्धिभवेत्तस्य विष्णुतुन्थो भवेत्रः। द्रत्येवं किथतं वत्स मन्त्रतन्त्रपराक्रमं॥ ८०॥ राज्यं देयं शिरो देयं प्राणा देयाश्व नारद। पुची देय: प्रिया देया धर्म देयं सुदुर्लभं॥ ८१॥ ज्ञानं मृत्युज्जयं नाम यदि देयं महामने। तथापि गोपनीया च न देया सा षडक्षरी॥ ८२॥ ब्रह्मशापभयादिप तथापि कथयाम्यहं। स्नातः शुद्धाम्बर्धरो यती संयत एव च॥ ८३॥ युक्तीयाच्च महाविद्यां कामधेनस्वरूपिणीं। प्रदाचीं कवितां विद्यां सर्विसिद्धिच सम्पदां॥ ८४॥ बलं पचं महालच्यों निश्वलां शतपौरुषीं। भिक्तं दाखप्रदामन्ते गोलोके वासमीि सतं॥ ८५॥ मन्त्रग्रहण्यमाच्या नरो नारायणो भवत्। कोटिजन्माजितात् पापानम्यते नाच संशयः॥ ८६॥ पक्षाणां शतच्चेव लीलया च समुद्वरेत्। मातरं स्नातरं पुचं पत्नीच बान्धवांस्तया॥ ८७॥ मन्त्रग्रहणमाचेण सद्यः पूतो भवन्तरः। यथा स्वर्णं वही च गङ्गातीय यथा नरः॥ ८८॥